

Dosarul nr. 2rac-217/2022
2-16137461-01-2rac-14092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (Sv. Garștea-Bria)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Nina Vascan
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ion Modval în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Image-Invest”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Explolocuința” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Image-Invest” (anterior Societate cu Răspundere Limitată „AKM-Veteran”) privind încasarea datoriei, obligarea de a încheia un nou contract de prestare a serviciilor, împotriva deciziei din 31 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2015, SRL „Explolocuința” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „AKM-Veteran” solicitând încasarea din contul SRL „AKM-Veteran” a costului serviciilor acordate în baza contractului nr. 206/11-BK-26 din 01 aprilie 2011 pe perioada 01 ianuarie 2013 - 01 iulie 2015 în sumă de 54 618 de lei, obligarea SRL „AKM-Veteran” de a încheia cu SRL „Explolocuința” a unui nou contract de prestare a serviciilor, încasarea taxei de stat în sumă de 1 638,54 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit contractului din 25 februarie 2005 de participare la construcția blocului locativ din mun. Xxxx și a actului de recepție finală nr. 205 din 22 februarie 2007, SRL „AKM-Veteran” a devenit proprietar al încăperilor în blocul menționat cu o suprafață de 910,3 m², folosite pentru oficiul întreprinderii.

La 01 aprilie 2011, între SRL „Explolocuința” și SRL „AKM-Veteran” a fost încheiat contractul nr. 0104/11-BK-26 privind acordarea serviciilor comunale și necomunale, prevăzute în Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 191 din 19 februarie 2020.

Astfel, potrivit pct. 2 din Regulamentul menționat, obligațiunile SRL „Explolocuința” țin de funcțiile gestionarului fondului locativ și a prestatorului de

servicii comunale acordate în baza contractelor încheiate cu furnizorii (SA „Apă-Canal”, ÎM „Autosolubritate” și SRL „Liftservice”).

La 18 martie 2015, SRL „Explolocuința” a prezentat în adresa SRL „AKM-Veteran” un nou contract nr. 17 privind acordarea și achitarea serviciilor de exploatare și întreținere a blocului în care au fost prevăzute unele solicitări ale SRL „AKM-Veteran”, în rezultat fiind micșorat tariful (în loc de 2 lei – 1 leu 20 bani), însă contractul nu a fost semnat.

Reclamantul a relatat că începând cu 01 ianuarie 2013, SRL „AKM-Veteran” în mod unilateral a încetat să efectueze achitarea facturilor prezentate de către SRL „Explolocuința” referitor la serviciile acordate, motivând expirarea termenului de valabilitate a contractului nr. 0104/11-BK-26, precum și lipsa necesității de a se folosi de serviciile acordate.

La fel, a menționat că avertizările înaintate anticipat (nr. 21-VC/26 din 18 iulie 2013), precum și reclamația nr. 51 din 07 septembrie 2015, au rămas nesoluționate, iar SRL „AKM-Veteran” se folosește în continuare de serviciile și proprietatea gestionarului.

Prin hotărârea din 11 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul SRL „Explolocuința” în beneficiul SRL „AKM-Veteran” suma de 3 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Explolocuința”, a fost casată hotărârea din 11 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul SRL „AKM-Veteran” în beneficiul SRL „Explolocuința” costul serviciilor acordate în baza contractului nr. 0104/11- BK din 01 aprilie 2011 pe perioada 01 ianuarie 2013 – 01 iulie 2015 în sumă de 54 618 de lei și taxa de stat în sumă de 1 638,54 de lei pentru prima instanță și 1 229 de lei pentru instanța de apel.

În rest, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată SRL „Explolocuința” privind obligarea SRL „AKM-Veteran” de a încheia un nou contract de prestare a serviciilor.

Prin decizia din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiției a fost admis recursul declarat de SRL „AKM-Veteran”, reprezentată de avocatul Ion Modval, s-a casat decizia din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Rejudecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 31 mai 2022 a admis apelul declarat de SRL „Explolocuința” a casat hotărârea din 11 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și a emis o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul SRL „AKM-Veteran” în beneficiul SRL „Explolocuința” costul serviciilor acordate în baza contractului nr. 0104/11- BK din 01 aprilie 2011 pe perioada 01 ianuarie 2013 – 01 iulie 2015 în sumă de 54 618 de lei și taxa de stat în sumă de 1 638,54 de lei pentru prima instanță și 1 229 de lei pentru instanța de apel.

În rest, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată SRL „Explolocuința” privind obligarea SRL „AKM-Veteran” de a încheia un nou contract de prestare a serviciilor.

Pentru a decide astfel instanța de apel a stabilit că SRL „AKM-Veteran” este proprietarul bunului imobil (încăperi nelocative) cu numerele cadastrale xxxx și xxxx, situate în blocul locativ din mun. Xxx, dreptul de proprietate, fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 23 martie 2007 și respectiv la 30 martie 2007 în baza contractului de investiție în construcție din 25 martie 2005, încheiat cu S.R.L „Enif Also” și a actului de transmitere-primire din 20 martie 2007.

La 30 martie 2011, între SRL „Enif-Also” și „Explolocuința” S.R.L a fost încheiat contractul nr. 2 privind transmiterea spre exploatare a fondului de locuințe, prin care a fost transferată activitatea ce ține de întreținerea și exploatarea blocului locativ din mun. Xxx, SRL „Explolocuința”.

La 01 aprilie 2011, între SRL „Explolocuința” și SRL „AKM-Veteran” a fost încheiat contractul nr. 0104/11- BK- 26, prin care ultimul s-a obligat în caz de lipsă a contractelor directe cu furnizorii să achite SRL „Explolocuința”, conform conturilor de plată, energia consumată, apă rece, folosirea canalizației municipale conform tarifelor stabilite de întreprinderile corespunzătoare (ÎCS „RE Chișinău”, SA „Apă-Canal Chișinău”, ÎM „Autosalubritate”, SA „Termocom”), serviciile de exploatare legate de gestionarea și întreținerea rețelelor de comunicații, echipamentelor de măsurare, efectuarea curățeniei terenului aferent, la prețul de 2 lei pentru 1 m.p., a spațiului încăperii, care constituie 910, 3 m.p.

Instanța de apel a statuat că, potrivit pct. 4 din contractul din 01 aprilie 2011 nr. 0104/11-BK-26, încheiat între SRL „Explolocuința” și SRL „AKM-Veteran”, contractul intră în vigoare din momentul semnării lui și este valabil pe perioada anului. Dacă nici una din părți nu a anunțat rezilierea contactului aceasta se consideră prelungit pe următorul an.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel a reținut că contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, SRL „AKM-Veteran” nu a prezentat nici un înscris din care să rezulte că a solicitat rezilierea contractului. Astfel, a fost criticat argumentul instanței de fond că termenul contractului a expirat la data de 01 aprilie 2013 când SRL „AKM-Veteran” a încheiat nemijlocit contracte de prestării servicii. Or, conform prevederilor Codului civil și clauzelor contractului din 01 aprilie 2011 nr. 0104/11- BK-26, rezilierea contractului operează pentru părți prin înștiințare scrisă.

Instanța de apel a notat că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora, în baza contractelor încheiate cu consumatorii. Însă, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii, aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, concluzie ce derivă din prevederile exprese cuprinse în art. 25 alin.(5) din Legea nr.1402-XV din 24 octombrie 2002.

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de

obligatia de a achita serviciul prestat, caz în care facturile emise pe numele consumatorului constituie o confirmare a contractului corespunzător.

Respectiv, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii înaintate de SRL „Explolocuința” deoarece în temeiul contractului privind transmiterea spre exploatare a fondului de locuințe, încheiat la 30 martie 2011 între SRL „Enif Also” și SRL „Explolocuința”, gestionarul fondului locativ al blocului situat în mun. Xxxx, este SRL „Explolocuința”. Iar intimatul SRL „AKM-Veteran”, în calitatea sa de proprietar al încăperii nelocative cu suprafața de 801, 5 m.p., amplasată la etajul 1 și al subsolului cu suprafața de 108,8 m.p., din blocul locativ din mun. Xxxx, a acumulat o datorie față de gestionarul fondului locativ SRL „Explolocuința” în mărime de 54 618 lei, pentru perioada 01.01.2013 - 01.07.2015.

Sub acest aspect, ținând cont de faptul că SRL „AKM-Veteran” nu și-a onorat obligația de plată a serviciilor publice de gospodărie comunală, instanța de apel a concluzionat că SRL „Explolocuința” este îndreptățită să solicite încasarea datoriei în mărime de 54 618 lei de la consumatorul SRL „AKM-Veteran”. Or, din calculele prezentate rezultă că suma pretinsă spre încasare este datoria formată pentru servicii de deservire tehnică, reparație și gestionare a fondului de locuințe de către SRL „Explolocuința”, plata căreia este pusă în sarcina SRL „AKM Veteran” în temeiul legii, fiind aferentă obligației de întreținere a fondului imobiliar comun în care SRL „AKM Veteran” deține proprietatea asupra unei cote-părți, obligație ce este perpetuă, stabilită în corespundere cu exigențele legale.

Instanța de apel a respins argumentele invocate de către SRL „AKM Veteran” precum că nu ar avea careva obligații față de SRL „Explolocuința”, gestionarul blocului locativ fiind ACC nr.211 or, acestea au un caracter pur declarativ, nefiind prezentată nici o probă care ar confirma achitarea serviciilor publice de gospodărie comunală în beneficiul ACC nr. 211.

La fel, instanța de apel a apreciat irelevante argumentele SRL „AKM Veteran” cu referire la faptul că beneficiază de servicii comunale în baza contractelor încheiate cu furnizorii, deoarece potrivit acțiunii înaintate, datoria solicitată de către SRL „Explolocuința” nu a fost formată pentru serviciile prestate de către furnizorii de servicii comunale, dar pentru servicii de deservire tehnică, reparație și gestionare a fondului de locuințe, aferente calității de gestionar a fondului imobiliar.

Prin urmare, odată stabilit faptul existenței raportului juridic obligațional între părți și faptul neonorării obligației de plată a serviciilor publice de gospodărie comunală de către SRL „AKM-Veteran” față de SRL „Explolocuința”, instanța de apel a admis ca fiind întemeiată pretenția SRL „Explolocuința” privind încasarea sumei de 54 618 lei.

Mai mult, prin prisma art. 1, art. 12 alin. (4) și (5) din Legea condominiului în fondul locativ, instanța de apel a evidențiat faptul că raportul juridic privind întreținerea și reparația proprietății comune reprezintă o obligație a fiecărui coproprietar de încăperi din blocul imobiliar, ce urmează a fi realizat prin intermediul asociației în condominiu, iar până la crearea acesteia, de către gestionarul fondului locativ, în cazul dat fiind SRL „Explolocuința”.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată cerința reclamantului privind obligarea SRL „AKM Veteran” de a încheia un nou contract de prestare a serviciilor,

deoarece obligația nominalizată este impusă intimitei de lege, iar încheierea unui contract aferent constituie un drept al acesteia și nu o obligație.

Instanța de apel în temeiul normei art. 94 alin. (1) din Codului de procedură civilă, ținând cont de faptul că s-a constatat temeinicia pretențiilor reclamantului, subsecvent a admis și pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat achitată în cuantum de 1638,54 lei, cât și taxa de stat achitată la depunerea apelului în cuantum de 1229 lei.

Prin decizia Agenției Servicii Publice din 10 mai 2022 privind înregistrarea modificărilor, a fost admisă cererea de înregistrare a modificărilor, s-a înregistrat și s-a consemnat în Registrul de Stat al persoanelor juridice modificările în actele de constituire ale persoanei juridice SRL „AKM-Veteran”, înscrisă în registrul persoanelor juridice cu nr. xxxx din 29.11.1999, fiind schimbată denumirea societății în SRL „Image Invest” (f.d. 99, vol. II).

La 22 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Ion Modval, în interesele SRL „Image-Invest”, a depus recurs împotriva deciziei din 31 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului depus de SRL „Image Invest” (SRL AKM-Veteran), casarea integrală a deciziei contestate cu emiterea unei decizii noi de menținere a hotărârii instanței de fond, precum și încasarea din contul SRL „Explolocuința” în beneficiul SRL „Image Invest” a cheltuielilor de judecată suportate în instanța de apel în mărime de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 1638,54 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererilor de recurs.

Recurentul în motivarea recursului și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a interpretat eronat legea.

Suplimentar recurentul a menționat că instanța de apel nu a efectuat o cercetare obiectivă și complexă a materialelor cauzei civile, probele prezentate în ansamblu fiind fost apreciate arbitrar.

Recurentul a invocat că rejudecând cauza în ordine de apel, instanța de apel a ignorat indicațiile instanței supreme și nu a stabilit care din acele servicii, specificate în contractul din 01 aprilie 2011, au fost prestate de SRL „Explolocuința” și prin ce probe se confirmă faptul dat. Or, încheierea unui contract între părțile în litigiu nu prezumă și îndeplinirea obligațiilor asumate în acel contract.

Cu toate că între părți a fost încheiat un contract-tip pentru prestarea serviciilor de gestiune, unicul serviciu pe care îl presta SRL „Explolocuința” era prestarea serviciilor de întreținere a curățeniei, amenajare și salubritate a terenului aferent încăperilor nelocuibile ce aparțin SRL „AKM-Veteran”, întrucât la momentul dat SRL „AKM-Veteran” nu avea încheiat un contract cu Regia-Autosolubritate. Alte, careva servicii comunale și necomunale nu au fost prestate SRL „AKM-Veteran”.

Recurentul a menționat că urmare a faptului că SRL „Explolocuința” nu-și onora obligațiunea de întreținere a curățeniei și salubritate a terenului aferent, administratorul SRL „AKM-Veteran”, Vladimir Axionov, inițial verbal, ulterior prin notificările nr. 520 din 18 decembrie 2012 și nr. 266 din 26 iulie 2013, a atenționat administrația SRL „Explolocuința”. Ca urmare a lipsei de receptivitate, SRL „AKM-Veteran” a decis să

refuze de serviciile SRL „Explolocuința” și de a mai prelungi contractul nr. 0104/11, care expirase la 31 decembrie 2012.

Astfel, a considerat că este neîntemeiată motivarea instanței de apel precum că la materialele cauzei nu se atesta niciun înscris din care să rezulte ca părțile solicită rezilierea contractului or, actele expuse indică la acest fapt. Mai mult, însăși intimatul prin scrisoarea nr. 16 din 19 septembrie 2013 confirmă că din 01 iulie 2013 a încetat prestarea serviciilor de salubritate a terenului aferent oficiului SRL „AKM-Veteran”.

Acest fapt denotă, în primul rând, că unicul serviciu prestat de SRL „Explolocuința” era cel de salubritate a terenului aferent, iar în al doilea rând, confirmă că din luna iulie 2013 nici acel serviciu nu a mai fost prestat. Așadar, în circumstanțele date, motivarea instanței de apel precum că SRL „Explolocuința” și-ar fi onorat obligațiunile contractuale și ar fi acordat SRL „AKM-Veteran” servicii de gestiune și după data de 31 decembrie 2013, nu corespund realității. Or, în susținerea poziției SRL „AKM-Veteran” a mai prezentat în instanța de judecată drept probe contracte încheiate direct cu prestatorii și furnizorii de servicii și anume contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate din 20 martie 2007, contractul de transportare a deșeurilor menajere din 13 noiembrie 2012, contractul de furnizare a energiei electrice consumatorului noncasnic din 15 martie 2006, contractul de furnizare a gazelor naturale din 26 septembrie 2006, care au fost lăsate fără apreciere.

Prin urmare, mențiunile instanței de apel precum că SRL „Explolocuința” a prestat SRL „AKM-Veteran” servicii de gestiune pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 01 iulie 2015, cât și lipsa de înscrisuri care să ateste rezilierea contractului din 01 aprilie 2011, este lipsită de temei juridic și bazată pe aprecierea arbitrară a probelor.

A mai notat că SRL „Explolocuința” nu a prezentat instanței de judecată nicio probă (cont de plată, facturi fiscale etc.) care să confirme că în perioada 01 ianuarie 2013 – 01 iulie 2015 a prestat SRL „AKM-Veteran” careva servicii, nu a probat temeiul în care au fost prestate serviciile date, specificația serviciilor, volumul acestora, costul serviciilor etc.

Necătând la acest fapt, prin aprecierea eronată a normelor de drept material, instanța de apel a ajuns la concluzia de a încasa din contul SRL „AKM-Veteran” în beneficiul SRL „Explolocuința” suma de 54 618 de lei drept datorie pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 01 iulie 2015, în baza unui registru al cheltuielilor și plăților prezentate de intimat și nu în baza actelor expres prevăzute de lege.

Astfel, a subliniat că între părțile în litigiu, pentru perioada solicitării încasării sumei, nu a existat niciun contract încheiat și nici careva facturi în adresa intimatului nu i-au fost expediate, pentru a se confirma acordarea cărorva servicii de gestiune a fondului locativ. A considerat neîntemeiată constatarea instanței de apel precum că SRL „Explolocuința” ar fi gestionarul blocului locativ din mun. Chișinău, str. Valea Crucii 26, fapt care s-ar confirma prin contractul nr. 2 din 30 martie 2011 încheiat cu SRL „Enif Also”. Drept argument a invocat că potrivit răspunsului oferit de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului mun. Chișinău nr. 1153/19 din 13 iunie 2019, gestionarul blocului locativ din str. xxxx este Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 211.

Cu toate acestea, instanța de apel nu a motivat de ce a respins proba prezentată de SRL „AKM-Veteran” și a admis argumentul invocat de intimat precum că acesta ar fi gestionarul fondului locativ.

Instanța de apel și-a motivat decizia doar pe presupuneri, pe aprecieri eronate a circumstanțelor de fapt și de drept, cât și pe aprecierea arbitrară a probelor, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 31 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 25 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 89, vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „Image-Invest”, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 22 august 2022 împotriva deciziei 31 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 14 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către avocatul Ion Modval în interesele SRL „Image-Invest”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care, persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 430 din Codul de procedură civilă, sînt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Conform art. 75 alin. (2), (4) din Codul de procedură civilă, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiați.

Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Potrivit art. 80 alin. (7) din Codul de procedură civilă, împuternicirile date

avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

Art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărârea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amâna sau eșalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărârii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.

Conform art. 60 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma și modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

Potrivit pct. 2, 6 și 8 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar nr. 158 din 28 februarie 2013, formularul mandatului avocatului și al avocatului stagiar sînt documente de strictă evidență, care confirmă împuternicirile acestora.

Formularul mandatului avocatului conține următoarele elemente obligatorii: 1) pe recto se înserează: a) numărul și seria; b) denumirea biroului asociat de avocați; c) denumirea cabinetului avocatului; d) datele de contact; e) denumirea „MANDAT”; f) numele și prenumele avocatului; g) numărul licenței și data eliberării; h) numărul contractului de asistență juridică și data semnării; i) numărul deciziei coordonatorului Oficiului Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat și data semnării; j) semnătura avocatului, certificată prin ștampilă; 2) pe verso se înserează: a) împuternicirile avocatului; a¹) numele și prenumele clientului b) semnătura clientului sau, după caz, a avocatului.

Împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar în procesul civil, stabilite conform art. 81 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, urmează a fi consemnate pe versoul mandatului sau, după caz, în procura întocmită la cererea clientului, în modul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 437 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în cazul cînd recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

După cum se constată la caz, recursul depus în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Image-Invest” (anterior SRL „AKM-Veteran”), a fost semnat de către avocatul Ion Modval, însă nu a fost anexat mandatul avocațial de reprezentare a persoanei juridice SRL „Image-Invest” urmare a modificărilor operate prin decizia Agenției Servicii Publice din 10 mai 2022 privind înregistrarea modificărilor, în actele de constituire ale persoanei juridice din Registrul de Stat al persoanelor juridice a SRL

„AKM-Veteran”, din care să rezulte dreptul de a contesta hotărârea judecătorească. Or, potrivit mandatului avocațial seria MA nr.1297688 din 07 mai 2019 anexat la materialele cauzei (f.d.140, vol. I) avocatul Ion Modval a fost împuternicit de a reprezenta interesele persoanei juridice SRL „AKM-Veteran”, fiind aplicată ștampila aceleiași persoane juridice, dar nu a persoanei juridice SRL „Image-Invest”.

Prin urmare, calea de atac (recursul), a fost exercitată în mod necorespunzător, contrar prevederilor art. 437 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Drept urmare, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către avocatul Ion Modval în interesele SRL „Image Invest” este inadmisibil pe motiv că este înaintat de o persoană, care nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Ion Modval în interesele SRL „Image Invest”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. c), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ion Modval în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Image-Invest”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh